

Васил Драганов

ОТГЛАСИ

ОТГЛАСИ, Васил Драганов
vassildraganov0@gmail.com

© 2018 издателство Замония, София

Васил Драганов

ОТГЛАСИ

епиграми, размисли,
стихове, разкази

София 2018

Проф. д-р Васил Драганов е роден на 14 август 1934 г. в село Мирowo, на около 50 км от Велико Търново, в семейство с дух, традиции и висок морал. Мечтите го отвеждат в Медицинския университет в София, където работи и гради кариерата си в практиката и науката.

Неговото верую е: „Истинското призвание на лекаря е да обича болния, а задачата на добрия преподавател не е само да напълни главите на своите студенти със знания, а и да запали факела в тях.“

От 2002 г. живее със семейството си в град Чарлстън, Южна Каролина – САЩ.

И днес...

Когато преди три години се появи стихосбирката „Живот вълнолом“ на проф. д-р Васил Драганов, неговите приятели и близки бяхме приятно изненадани от непоказвания му до тогава друг подход към житейските теми – поетическия. Един отдаден с любов и преданост на професията си хуманен лекар – цял живот боравил с прецизната медицинска наука – бе визуализирал в нежни и трепетни стихове природа, спомени, широкия свят.

В новата книга „Отгласи“ любопитството му към нещата от живота се разширява – радостта на очите от надеждния изгрев се кръстосва с доминиращата тревожност на ума за България, за хората и бъдещето им, за обезлюденото българско село. И тук идва богатата палитра за себеизразяване като чувство и философия: природата и обичта към Родината и близките на душата му хора – в поетичен изказ; тънкото острие на сарказма – в стегнатата форма на епиграмата; хуморът – в разказ за „геройствата на нашенци“ от близкото минало; натрупаните наблюдения и оформените житейски позиции – в свободната разгъната мисловност.

Книгата – жанрово разнообразна, провокира читателя не просто емоционално, но и интелектуално. Всеки ред носи моралната и културната багра на авторовата истина, на откровено изразеното му мирозрение. На дарбата му да съгласува безконфликтно в себе си финеса на поетическото наблюдение на света с болезнената мисъл за неговия ход и посочването на язвите му, с готовността да се засмее от сърце или да е готов да загребе от мъдростта на древността... Вид порядък, който успява да хармонизира извън конюнктурата и далеч от модната инерция.

Човек се пита: чувствителност по родова даденост или

предизвикан отзвук, отнел години, е да откликваш мисловно и душевно на човешката болка и несправедливост? Да, професията на В. Драганов е призвание, лична кауза, на която посвещава целия си живот. Може би и затова в многогласието на неговото творчество звучи както волната мечтателност на младостта, така и силата на трезвата зрялост, която задава безпощадния въпрос: „...какво на хората си дал?“

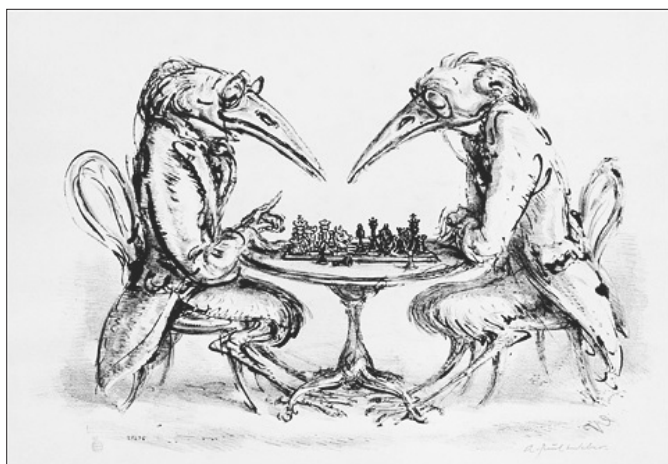
Отговор има – целеустременост и пълно посвещение на професията, по чиито пътища се заяква. Благодарение или независимо от препятствията, Васил Драганов ги следва със съзнателно усърдие. Или, казано от автора:

*И днес след бурята метежна,
запазих дух, мечти, живот.
И моята звезда прекрасно-нежна
дарява ме с добре отгледан плод.*

Това е откровение, което осмисля живота и носи енергиен запас за още добри плодове. Ще ги чакаме...

Донка Ст. Коева

эпиграми

ДОБРОНАМЕРЕНО

Мойте боцкащи стрели
имат цел една:
заспалите съвести
да ги съживи.

ПАНАИРИ И КУМИРИ

Панаири у нас стават всеки час.
А народът сред кумири
слуша приказки в захлас.

РОДНО ТЕАТРО

Банките фалират,
крадците триумфират.
За тях всички знаят,
властите нехаят.
Вестниците пишат,
прокурорите се снишат.
Народът, омърлушен,
гледа простодушен
театрото, що става,
в нашата държава.

ДИЛЕМАТА „ИЗТОЧЕН ВЪПРОС“

Пред управниците наши
има наболял въпрос:

как да се реши отново
оня „източен въпрос“.
Тази тема е дилема
и объркана проблема.
Дали Изток или Запад –
все е буре със барут:
драснеш ли му клечка,
следва пак банкрут.

ПО Д. ЧИНТУЛОВ

Къде си, вярна ти любов народна?
Къде блестиш, ти искра любородна?...
Бошлаф, рекъл Ганю,
няма искра, няма любородна!
Има истина народна:
келепира бай ви Ганю да намира.
Туй е истина една,
няма друга на света.

ПО П. Р. СЛАВЕЙКОВ

Уморените заспаха,
живите – те нека бдят!
Петолъчката червена –
никога със този цвят!

ОСЪВРЕМЕНЕНО

Елате ни вижте,
проплакал бе Вазов.
Елате ни вижте,
възкликваме днес.
Елате ни вижте
в каква сме беда!
Убогост покрива
цяла страна.
Хората мрат,
села вегетират.
Лек не се за тях
и намира
и те... заселяват всемира.
Години минават,
руините остават.
Грамадата бързо расте.
Народът го треска тресе.

ПО АЛЕКО

Пази, Боже, сляпо да прогледа!
Щом прогледа –
за власт с четири очички гледа!
А дядо Петко сиромаха
да си тегли сам масрафа.
Виж синчето властелин,
забравил е где е расъл, где е бил.